

במצב סיאנס, ובמחלוקת נתבקש עליידי שילון לברר אם רעיי-תו, דיילת אל-על והבה, הי ביאה לו סיגרים מחו"ל. הוא תהרנו בשאלה, ולאחר שיחה קצרה השיב שהסיגרים אכן הגיעו. כעת מחכה מסיק הי תוכנית שלמה פו לראות אם נסיעתו המתוכננת לארצות-הברית תצא לפועל. ליאגנרדן הדינצ'י טוען שהוא יישר בארץ.

הוף המפורסם ביותר, הוף טיווילדלאה. כאשר יצאו ל- שם ורחה השמש, אך כאשר הגיע למקום קדח השמים הורחה הקחה הרחיקה את אלה שביקשו להשתוף במערומהם. אחרי שנודדו שעה ארוכה בחור לות מצאו חצי תריסר זונות באחת מגומחות החול. לא, חשבו הכמות, העיקר הפרינ- ציפ, פסק אמנון הנקנר.

האסיר רמי ליכנה, בנו של ח"כ רק"ח לשעבר אברהם לבנבראון, שריצה עונש-מאסר באשמת גנע עם סוכן זר, החל משקם את חייו. הוא עובד כמגיה בבית הנצא-לאור ואלו אשתו, אם שני ילדיו, שחילתה לו כל עת מעי צור, עובדת באותו בית-הדר צאה כצלמת.

מלך-הבדיחות של אל ער, הטייס אורי ירון, מי ש- שימש בשעתו גיבור התוכנית חיים שכלאה, מספר כי בעת

הרכילא ג(גלביץ) ע"י טור פירסם בירחות את. לנר חתום של מארחי התורה הי ישראלית, את רשימת האור- חים ה, אקסקלוסיביים, "שנר כחותם באירוע כלשהו מוסי- פה לו תגיגות רבה במיוחד." בראש הרשימה ניצבים, כמו- בן, נשיא המדינה, אפרים קציר והעיתו, נינה. אחרי- הם באים ראש-הממשלה, משה דיין (גם כשאנינו מסהו בכמשלה) חנה רובינא ופרי זי, ואבא אבן. הדרג השני כולל את: לאה ויצחק

טימוס עבה וכבד

תגובתו של הסופר יהוד סמילנסקי על התלאת מרכז מופלגת העבודה להמשך להתנגד להתנזרות עקורי בירעם ואיקרית לכפרהם, לא התפרסמה במחזור המכתבים למערכת, גם לא בפגמד הבא- מרים. היא הופיעה במסגרת, בעמוד הראשון: ובכך, שארית מפלגת העבודה הצביעה נגד חזרת עקורי איקרית ובירעם לכתיהם. נראה, שקור המימום במפלגה זו עבה וכבד. דירודרה עוד לא נגמר. פכורים היו הרוב שם שיוכלו להתנגד בהצבעה מתוך שיקולי אתריות, כש- הצביעו מתוך חוסר-לב, חוסר-הכמה ואגואיזם קבוצי. עקורי הפכורים הם ישבו לכתיהם בקרב, והצבעה עלובה זאת תהא מוכרת קלוק לבעליה." (בר)

צער טלוויזיוני

על המשא-המתן הקסאליציוני בין ד"ש לליכוד כותב אבשלום קוחה, תחת הכותרת: "מלכת'המים של הפוליטיקה הישראלית":

"נראה שראש ממשלת הליכוד, מנחם בגין, ערך את מסע השכאלוך שלו לאמריקה כדי לחזור ארצה עם אנו מנופה לקראת הראדו עם הבתולה החסודה עלי-שם ד"ש. עם ביטחון-עצמי כזה הוא יכול, מבלי להייר טעפה של היסוס, להיכנס עם ד"ש למטה הלאומית הקלירקלית שלו. מיפה צרה וצרויה שהוא מתקש להרחיב את במיפה." אומנם יש מתנגדים בתוך ד"ש להצטרפות לממשלה. אבל לדעת קוה הם חסרי השפעה: המתנגד הראשי הוא אמנון רובינשטיין. אך ביום פקודה הוא עלול לקבל את הדרן ולומר כעניינים רוות צער טלוויזיוני: למרות הכל אנחנו מקבלים את ההכרעה הדמוקרטית של המועצה. וגם מאיר עמית ידקלם משהו מול עדרשות הטלוויזיה, אשר תפכה את ד"ש למלכת המים של הפוליטיקה הישראלית." (על המישמר)

בגין מהמר

אפשר להתלהב מתוצאות ביקורו של ראש- הממשלה בארצות-הברית - אבל צריך לשמור על הוש פרופורציה, לא לעזות ולראות את המט- רות האמיתיות באור הנכון. כתב מתי גלן: "הוישג והעקרי התו, בעצם, תעמולתי בלבד." "כל זה טוב ויפה - ובהחלט מרענן - בתנאי חויני אחד: שאני עצמנו לא נלך שולל, ונדע להבחין בין מה שיש כיוונה הישראלית לבין מה שאין בה: יש בתוכניתו של בגין מהלך מאפטי מבריק שהוא מעולה לטווח הקצר. אך הטונה עיון ובדיקה השאלה, אם יש בה גם הפסחה אופטימית בתחום האפמרטני ולטווח רחוק יותר. "הבעיה העיקרית של תוכנית בגין פמחה בכך שהיא כבר מיצתה את כל מטרותיה האפשריות. הדגש של הרצון ללכת ליוזווה היקה מאיר את עוקץ תדמיתה של ממשלת הליכוד כפעלת עמרות קיצוניות ובלתי-מתפשרות.

"כל המטרות הללו כבר הושגו, והן נמצאות מאחורינו. עלי-יש פנע הדברים מנע עכשו תור פרעון השטרות בין דפיה המועטים של התוכנית. שניים מהם בולטים לעין: ההתחייבות ללכת ליוזווה והנכונות לשאת ולתת על הכל תמורת הכל.

"מה אומר כל זה? שגורל תוכנית בגין נתון, למעשה, בדי מדינות ערב. ההיוון המנחה אותה נשמע מיכר מאיר, אולי מוכר מדי: אפשר לסמוך על הערבים שלא יעשו מה שאנחנו דורשים כי יעשו.

"זה הימור עיון מאיר. אם תתגשם הציפיה הזאת, הרי התוכנית תהיה סיפור הצלחה לאורך כל הדרך. אולם מה יקראה אם יתברר שאין לסמוך על הערבים בעניין זה?" (הארץ)

הקוצים. האבק

והשקר המוסכם

ברוך נאדל מסיח בפני החברה הישראלית כמה ואשמות, שחלקן שקורות לשילטון החושד אבל מרבינו אמיתות ידועות על השקר המוסכם: "החברה הישראלית אינה יכולה, לרעתה, ליצור סיפורת אמיתית (אמנויות אחרות, כמוסיקה, ציור, פיסול, תלויות כנראה מוחת בגורמים שמנעו פאן יצירה פפרותית), משל כמה סיבות עמוקות כאד: משום שהיא מכופסת על כמה שקרים יסודיים, שהכל משלימים איתם; משום שסיבות

היסטוריות שונות יצרו בה קונפורמיזם המטשטש כל נגוד; ומשום שמנהיגיה למדו היפכ את שיטות השיחוד החומרי של "איש הרוח", החברה הישראלית שאבת חלק רב מכוחה הפוליטי, הי חומרי והמוסרי מחיים-על-המוות, מהיותה ידועה-בציבור כיורשת של ששת המיליונים הפכורים כאירופה.

"שום אי-ישרות ישראלי לא העו עוד לכתוב את היצירה, אשר תחשוף את השקר הבסיסי בקיום זה; שום אי-ישרוח לא קם ולא אמר כי

סמירנסקי נאדל

הברה שלא נספה אצבע לעזרת אחיה, ועברה - נפישת ומעשית - על מותם לפדר היום, חברת-דיבים היא, שעברה על כל-היפוד כי השותף (ולו פאסיבית) לרצה אינו זכאי לרשת. "החברה הישראלית חייה על כמה שקרים עמד- קוב נוספים, המעוותים את נפשה ואת נפש ויצריה, וכך יש לנו למשל ספרים קיבוציים, היושבים על אדמה שנשרדה מבני-מועטים, כי חילות שניכנו בכפסי שלפ-המיסים הגרמני, פאזינים למשב הרחב באלנות שהושקו במים מפוכפדים בידי הפועל הישראלי, והם כותבים על בעיות השואה, על הפלפמינים ועל מאבק מעמד. אך השקר אינו יכול ליצור סיפחה. "השילטון החדש, אולי אף יותר מהישן, נראה כמתכוון להבזק את הכל בחיבור-דוכים מחניק - ורק אבן לזריקה בשילטון לא תימצא. הכל יהפוך אבק. כל האכנים יהיו אבק, ולא יהיה במה לרנום מישרה. "אכנים תהיינה רק לשילטון, והוא יפחן את כולו לאבק פורה, אבק מובע ברשן. "ההווייה בישראל לא תהיה, הווייה של קוצים' כפי שתוארה ברוי ברנר, אלא הווייה של אבק. "אבק ודבש השמנת לא יחסרו לאיש. בודואי לא, לאיש הרוח." (ידיעות אחרונות)

פסוקי השבוע

- יו"ר ועדת חוקי וביטחון, ח"כ משה ארנסט: "מי שחושב שהדרך למנוע מילחמה היא לא להרגיז את מנהיגי ערב - נוקט מדיניות בלתי-נבונה."
- ח"כ יגאל אדון: "ההבדל בין מדינאי ופוליטיקאי הוא שהמדינאי חותר להסכם שישרת את האינטרסים של שני הצדדים. הפוליטיקאי רואה רק את האינטרסים של הצד שלו."
- שר המיסחר, התעשייה והתיירות יגאל הורביץ: "29 שנה התנהלה המדינה בלי שרים כמו יגאל הורביץ וכלי אריק שרון או אחרים. יאני רואה שום אסון גדול אם הללו לא יהיו שרים."
- ראש ישיבת מרכז הרב, הרב צבי יהודה קוק: "הפוליטיקה של כלל ישראל היא תורה היא קדושה."
- ח"כ נאולה כהן על ביקור ראש-הממשלה בארץ"ב: "בגין גרם לכך שמדינה בת שלושים שנה קמה בבוקר וראתה שהיא עם בן ארבעת אלפים שנה."
- ראש האופוזיציה, ח"כ שמעון פרס, על הנ"ל: "אני בהחלט מפרגן לו."
- העיתונאי יואל מרקוס: "מסע בגין היה סרט בסהוס: את ההאפי-אנד שמו בחתיחה. את התחלה העצובה העבירו לסוף."
- העיתונאי נחום ברנע: "מדיניותו של מנחם בגין אולי תוביל אותנו אל סף התהום. אבל היא תוביל אותנו עם סיגנון."
- מנהיג גוש-אמונים, חנן פורת: "חבלי ארץ-ישראל ללא יהודים הם עלבון לעם."
- כתבת "מעריב" נינו פרוילנדר: "קצת מוזר לראות ששר התעשייה, המיסחר וה תיירות מכפר-ורבורג עשה עסקים טובים במישטר הסוציאליסטי וצריך להתגשל מהם במישטר היוז מה הפרטיט."

טובה פורת

(ראשונה משמאל) הזמרת הישראלית חסן מלך מרוקו בארמונו שבקובלוקה. טובה טסה למרוקו עם דרכונה הישראלי, אולם השילטונות המארוקאיים סירבו לאשר כניסה למארוקו לבעלה, אמניה פורת. היא הופיעה בארמון המלוכה, אולם החלק אשר לצלם את הזמרת הישראלית בארמונו. לעומת זאת הצמיד לה את אחד הנסיכים בני-מישפחתו (ראשון מימין) ולאשתו (באמצע), ואלה הוציאו את טובה לבלויים.

רבינו, יודי ואריק שרון, ראומה ועור וייצמן, ארי פירה ויצחק נבון, זוה שזלמה להט, פוניה ושמן ועד פרס, מדי קולק, מאיר עמית, שזמרת אדוני, אהרון יריב והעיה יגל, זלם, נשיאת ויצי העולמית. מבין האמנים ממוקשים לקי- שום המסיבות התברתיות מאיר גים הבאים: חנה מרון, גליה רחיים טופיה, גליה אלמגור ועקב אגמון, יהורם גאון, אורנה פרי, ליריה ושיקה או- פיר, יוסי היידי ידון, שושיק שני ואריק לביא, עורך קומטר, אביבה יוני, פי בנאי, יפה ירקוני, חוה ועורך תאומי ודני יגלי. אישים אחרים שניתן להשתמש בהם לקישט מסי- בות: הברונת בת-שבע דה-רוטשילד, מנתח הלב הפרופסור מוריס לוי, נספי

שהיית במראנקפורט ישב ואלו במיסעדת בית-המלון. הוא נד- בר להיפוש שם עם מכר יש- ראלי, וכאשר הלה נכנס בפ- תח. הניף אורי את ידו וצעק: "היי!" כדי למשוך את תשור מת-ליבו. ברמקום הרימו גם כל הגרמנים. שנמצאו במיסי- עדה, את ידיהם. וצעקו, הייל היטלר!"

שני הכתבים הישר- אלים המייצגים את העתונות הישראלית בדנמרק, מצטיינים ברכיבות אופניים. השניים, עלי כהן ואליהו (,מיוז") זכהי - השתתפו לא מסבר במירוז אופניים המגני, משהו בדומה לצעדה בישראל. שני- הם הצליחו להגיע בזמן שוה אל קו הסים. העתונות הדנית אף הופיעה את תמינתם של שני העתונאים הישראלים ש- השתתפו במירוז.

עתונאים ישראליים אח- רים שהזהים בדנמרק הם כתב הטלוויזיה אורי גולדשטיין וכתב הארץ - אמנון דני- קר. השניים נגשו בקוטני- הגו החליטו לבדוק את השמי- עות בדבר המתרחש כתופי הים של קוטנהגן. הם יצאו ל-